

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 943/20	
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn — przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	D. B.	w dniu 14 czerwca 2019 roku w W., w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), uderzył A. S. w twarz, naruszając tym jej nietykalność cielesną, tj. czyn z art. 217 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
D. B. i A. S. pozostawali w nieformalnym związku w okresie od 2011 do 2019 roku, oraz w 2020 roku, wspólnie wychowując małoletniego syna. Relacje partnerów od początku związku były burzliwe, naznaczone wzajemną przemocą i kłótniami, u podłoża których leżały zdrady A. S. oraz nadużywanie alkoholu przez D. B., jego zazdrość o partnerkę a także rozliczenia finansowe za zakup	Częściowo zeznania A. S.	1-2, 52, 60, 61, 71-72, 77-78, 108-109, 132-133, 146-148, 363-368	

mieszkania. Partnerzy wzajemnie stosowali wobec siebie przemoc słowną, dochodziło również między nimi do przemocy fizycznej. Jedna z kłótni doprowadziła w styczniu 2017 roku do założenia Niebieskiej Karty, wobec naruszania przez D. B. nietykalności cielesnej A. S.. Najbliżsi D. B. zauważali również obrażenia, które w wyniku kłótni zostawiła na jego ciele A. S..

W dniu 14 czerwca 2019 roku partnerzy pokłócili się, D. B. będący pod wpływem alkoholu zniszczył przedmioty znajdujące się w ich mieszkaniu. Kiedy A. S. próbowała wezwać policję, D. B. uderzył ją w twarz, powodując jej zasinienie oraz opuchliznę na prawej stronie żuchwy.

W dniu 21 czerwca 2019 roku ok. godz. 9:06 pełniący służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie KP W. K. W. oraz M. S. (1) udali się na adres (...) w W., gdzie do drzwi mieszkania A. S. dobijać miał się D. B., będąc w stanie nietrzeźwości.

Zastany na miejscu D. B. został zatrzymany i przewieziony do KP W.. Ustalono, że w chwili zdarzenia D. B. nie był pod wpływem alkoholu.

Po 14 czerwca 2019 roku partnerzy rozstali się, D.

<p>B. opuścił zamieszkiwane przez nich mieszkanie. W późniejszym okresie A. S. i D. B. schodzili się i rozstawali, finalnie kończąc swoją relację w 2020 roku.</p> <p>D. B. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, nie miał zniesionej ani ograniczonej poczytalności w okresie objętym zarzutem.</p> <p>D. B. był uprzednio karany sądownie.</p>			
Dokumentacja fotograficzna	6, 399-407		
Niebieska karta	9-12		
Protokół zatrzymania osoby	17		
Protokół oględzin	4-6, 88-105		
Zeznania K. W.	22-23, 501		
Częściowo wyjaśnienia D. B.	30, 36-37, 196-197, 632-363, 368-369, 820-822		
Częściowo zeznania M. S. (2)	57, 506-508, 519-522		
Częściowo zeznania E. B.	115, 199-200, 535-540		
Zeznania A. Ż.	121, 537-535		
Zeznania A. B.	206-208, 501-506		

Zrzuty ekranu z telefonu	140, 142-143, 152-153, 169, 171, 175-177,180-183, 408-410, 493-498, 615-676, 683-685		
Protokół oględzin płyty CD wraz z płytą CD	154-159		
Dokumentacja medyczna D. B.	221-239		
Opinia sądowo-psychiatryczna	290-292		
Zeznania M. P.	215, 500-501		
Zeznania E. R.	682		
Karta karna	837		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany , jeżeli czynu nie przypisano)	
1	D. B.	w okresie od stycznia 2018 r. do 14 czerwca 2019 r. w W., w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubiną A. S. w ten sposób, iż używał wobec niej słów powszechnie uznanych za wulgarne oraz obelżywe, wszczywał awantury domowe, groził jej popełnieniem przestępstwa uszkodzenia	

		<p>ciała, używał wobec niej siły fizycznej polegającej na popychaniu, wykręcaniu rąk, szarpaniu, kopaniu po całym ciele, uderzaniu otwartą ręką po twarzy,</p> <p>tj. o czyn z art. 207 § 7 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
w okresie od stycznia 2018 r. do 14 czerwca 2019 r. w W., w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubinią A. S. w ten sposób, iż używał wobec niej słów powszechnie uznanych za wulgarne oraz obelżywe, wszczynał awantury domowe, groził jej popełnieniem przestępstwa uszkodzenia ciała, używał wobec niej siły fizycznej polegającej na popychaniu, wykręcaniu rąk, szarpaniu, kopaniu po całym ciele, uderzaniu otwartą ręką po twarzy.	Brak dowodu wskazującego na to, że oskarżony we wskazanym okresie i wskazanym miejscu, znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubinią A. S. w opisany w zarzucie sposób. Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy nie wykazał takich okoliczności.		
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Częściowo zeznania A. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom A. S. w zakresie w jakim	

		opisała ona zdarzenie z dnia 14 czerwca 2019 roku, tj. uderzenie jej w twarz podczas kłótni. Zeznania świadka w tym zakresie były konsekwentne, szczegółowe i korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.
Zeznania K. W.	Sąd dał wiarę zeznaniom K. W.. Zeznania świadka były konsekwentne i korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.	
Częściowo wyjaśnienia D. B.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom D. B. w zakresie w jakim opisał on podłoże konfliktu z byłą partnerką, historię związku oraz swoje problemy z alkoholem. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były konsekwentne, szczegółowe i korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.	
Częściowo zeznania M. S. (2)	Sąd dał wiarę zeznaniom M. S. (2) w zakresie w jakim opisała ona relacje w związku A. S. i D. B., tj. częste kłótnie oraz problem D. B. z alkoholem. Świadek przyznała, że nie widziała bezpośrednio, aby D. B. stosował przemoc fizyczną wobec A. S.. Zeznania świadka w tym zakresie były konsekwentne, szczegółowe i korelowały z	

	pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.	
Częściowo zeznania E. B.	Sąd dał wiarę zeznaniom E. B. w zakresie w jakim opisała ona relacje w związku A. S. i D., tj. częste kłótnie oraz problem D. B. z alkoholem. Zeznania świadka w tym zakresie były konsekwentne, szczegółowe i korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.	
Częściowo zeznania A. Ż.	Sąd dał wiarę zeznaniom A. Ż. w zakresie w jakim opisała ona obrażenia A. S. po kłótni z dnia 14 czerwca 2019 r. Zeznania świadka w tym zakresie były konsekwentne, szczegółowe i korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.	
Zeznania A. B.	Sąd dał wiarę zeznaniom A. B.. Zeznania świadka były konsekwentne, szczegółowe i korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.	
Zeznania M. P.	Sąd dał wiarę zeznaniom M. P.. Zeznania świadka były konsekwentne, szczegółowe i korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.	

	Zeznania świadka E. R.	Sąd dał wiarę zeznaniom E. R.. Zeznania świadka były konsekwentne, szczegółowe i korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym. W treści swoich depozycji świadek kategorycznie zaprzeczył aby wynikiem zasinięcia na twarzy pokrzywdzonej były prowadzone przez niego treningi boksu.	
Opinia sądowo psychiatryczna	Sąd uznał opinię sądowo-psychiatryczną za jasną, rzetelną i spójną. Nie była ona kwestionowana przez strony, zaś jej wnioski są jednoznaczne.		
Dowody nieosobowe zgromadzone w sprawie	Dowody nieosobowe zostały ocenione jako w pełni wiarygodne. Zostały one sporządzone przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie, w sposób zgodny z właściwymi przepisami. Strony nie kwestionowały autentyczności dowodów nieosobowych, brak podstaw do odmówienia im waloru rzetelności i wiarygodności.		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	Zeznania świadka P. K.	Sąd w ustaleniu stanu faktycznego nie uwzględnił zeznań świadka P. K.. Świadek nie miał wiedzy dotyczącej okresu objętego zarzutem. Zeznania świadka w znacznej mierze opierały się o przekazy od innych osób i nie miały znaczenia dla ustalenia faktów w niniejszej sprawie.	
Zeznania świadka M. T. (1)	Sąd w ustaleniu stanu faktycznego nie uwzględnił zeznań świadka M. T. (2). W ocenie Sądu zeznania świadka nosiły znamiona uprzednio przygotowanej wersji, nie wypowiedziała się w sposób swobodny i spontaniczny, unikała odpowiedzi na pytania. Jej zeznania były niespójne, wewnętrznie sprzeczne i nienaturalne. Świadek zmieniała zeznania, zasłaniała się też niepamięcią co do okoliczności, o których wcześniej sama zeznawała. Świadek nie brała bezpośredniego udziału w życiu D. B. i A. S. w okresie objętym zarzutem, nie posiadała wiedzy na temat ich relacji w okresie objętym zarzutem.		
Częściowo zeznania A. S.	Sąd nie dał wiary zeznaniom A. S. w zakresie, w jakim podawała, że D. B. w		

	<p>okresie objętym zarzutem znęcał się nad nią fizycznie i psychicznie, bowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stoi w sprzeczności z wskazywanymi przez nią depozycjami, które podczas wielokrotnych przesłuchań wielokrotnie ulegały zmianie, w zależności relacji z oskarżonym w czasie ich składania. Nadto, depozycje pokrzywdzonej w dużej części dotyczą okresu nie objętego zarzutem, a zatem nie były przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>Częściowo wyjaśnienia D. B.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. B. w zakresie, w jakim zaprzeczał on uderzeniu A. S. w twarz w dniu 14 czerwca 2019 r. a także wskazywał, że zasinienie spowodowane były treningami boksu. Wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w ocenie Sądu, stanowią wyłącznie próbę zapobieżenia poniesienia przez niego odpowiedzialności karnej za popełniony czyn. Nadto, zgromadzony i uznany przez Sąd za wiarygodny materiał dowodowy jest sprzeczny z wersją wskazywaną przez oskarżonego.</p>	
	<p>Częściowo zeznania M. S. (2)</p>	<p>Sąd w ustaleniu stanu faktycznego nie uwzględnił zeznań</p>

		<p>świadka M. S. (2) w zakresie, w jakim jej zeznania nie dotyczyły okresu pozostającego poza okresem objętym zarzutem. Ponadto, zeznania świadka miały częściowo charakter subiektywnych ocen, dokonanych z perspektywy matki, która nie ma dobrych relacji z partnerem córki, a także wynikały wyłącznie z relacji A. S..</p>
Częściowo zeznania E. B.	<p>Sąd w ustaleniu stanu faktycznego nie uwzględnił zeznań świadka E. B. w zakresie, w jakim wskazywała ona na jednostronną agresję ze strony A. S. wobec D. B.. Ponadto, zeznania świadka miały częściowo charakter subiektywnych ocen, dokonanych z perspektywy matki, która nie toleruje partnerki swojego syna, a także wynikały wyłącznie z relacji D. B..</p>	
Częściowo zeznania A. Ż.	<p>Sąd w ustaleniu stanu faktycznego nie uwzględnił zeznań świadka A. Ż. w zakresie w jakim opisywała zachowanie D. B. po czerwcu 2019 r., albowiem kwestia ta pozostaje poza okresem zarzutu w niniejszej sprawie.</p>	
Pozostałe dowody	<p>Pozostałe dowody niewskazane w powyższych sekcjach nie przyczyniły się do</p>	

	poczynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych w sprawie, bowiem nie dotyczyły okresu objętego zarzutem.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	D. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 207 § 1 k.k., karze podlega ten, kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy. Ustawowe określenie „znęca się” oznacza działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym			

zadawaniu bólu fizycznego lub dotkliwych cierpień moralnych, powtarzającym się albo jednorazowym, lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie (zob. Wyrok SA we Wrocławiu z 8.03.2012 r., II AKa 388/11, LEX nr 1129381).

O uznaniu za „znęcanie się” zachowania sprawiającego cierpienie psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Za znęcanie się nie można uznać zachowania sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego cierpienia moralnego, ani w sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego „znęcania się” (J. Jodłowski, M. Szewczyk [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część I. Komentarz do art. 117-211a, red. W. Wróbel, A. Zoll, Warszawa 2017, art. 207).

W niniejszej sprawie, niewątpliwie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że związek (...) był bardzo burzliwy, zaś tło częstych konfliktów było różne, od podejrzeń o zdradę, przez kwestię opieki nad dzieckiem, po rozliczenia finansowe.

Nawet codzienny kontakt D. B. i A. S., w prostych życiowych kwestiach, cechował się dużą ilością kierowanych wzajemnie słów obelżywych. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż oboje partnerów stosowało wobec siebie, w czasie trwania związku, przemoc w różnej postaci, w szczególności słowną również w okresie od stycznia 2018 roku do 14 czerwca 2019 roku. Oboje, A. S. i D. B., w równym stopniu przyczyniali się do wszczynania awantur w swoim związku w tym okresie.

Sąd zauważył, że większość wskazywanych przez pokrzywdzoną zdarzeń dotyczących poniżania, czy nękania pokrzywdzonej przez D. B., miało mieć miejsce po 14 czerwca 2019 roku, w okresie nie objętym zarzutem, a zatem zdarzenia te nie podlegały ocenie prawnokarnej w niniejszym postępowaniu.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy nie pozwala na przypisanie D. B. sprawstwa zarzucanego mu czynu z art. 207 § 1 k.k., jednakże pozwala na przypisanie oskarżonemu, w zakresie zarzucanego czynu, sprawstwa przestępstwa z art. 217 § 1 k.k.

Naruszeniem nietykalności cielesnej zdaje się każde bezprawne dotknięcie innej osoby czy inny krzywdzący kontakt. Wchodzą tu w grę wszelkie kontakty fizyczne, które są obraźliwe, kłopotliwe czy po prostu niepożądane. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z 9.08.2012 r., II AKa 137/12, LEX nr 1217652, słusznie zauważa, że: „Naruszeniem nietykalności cielesnej są wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć ono wymiar fizyczny”. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z wywołaniem bólu; jednakże musi być ono fizyczne, tzn. atak musi napotkać ciało pokrzywdzonego, z tym że dla dokonania przestępstwa jest rzeczą obojętną, czy sprawca dotyka ofiary fizycznie (zob. M. Mozgawa [w:] M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, M. Mozgawa, Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2023, art. 217). Za naruszenie nietykalności cielesnej może być uznane tylko takie zdarzenie, które nie powoduje żadnych zmian anatomicznych lub fizycznych w organizmie

człowieka i nie pozostawia na jego ciele żadnych lub – co najwyżej – nieznaczny lub przemijający ślad w postaci niewielkiego i krótkotrwałego zasinienia (zob. wyrok SN z 9.09.1969 r., V KRN 106/69, OSNKW 1970/1, poz. 3)

Materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, że w dniu 14 czerwca 2019 r. D. B. uderzył A. S. w twarz, powodując jej krótkotrwałe zasinienie. Nie ujawniły się żadne okoliczności włączające przemawiających za niemożnością przypisania oskarżonemu winy. Jego wina charakteryzuje się zamiarem bezpośrednim. Nadto, oskarżony jako osoba dorosła świadom był znaczenia swoich czynów.

Tym samym, Sąd, w zakresie zarzucanego D. B. czynu, dokonał zmiany opisu czynu i kwalifikacji, i uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 217 § 1 k.k.

#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. B.	I	I	<p>Sąd uznał, że stopień winy oskarżonego jest wysoki. Oskarżony jest osobą dorosłą, zdrową psychicznie i zdolną do przestrzegania norm prawnych. Oskarżony działał z pełną świadomością i zamiarem popełnienia czynu zabronionego.</p> <p>Społeczna szkodliwość czynu jest znaczna. Oskarżony swym czynem naruszył dobro prawne w postaci nietykalności cielesnej innych osób, w tym przypadku swojej ówczesnej partnerki. Sposób i okoliczności popełnienia czynu</p>

wskazują na działanie oskarżonego

z premedytacją.

Oskarżony działał

z zamiarem bezpośrednim, zaś jego motywacja zasługuje na naganną ocenę.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył uprzednią karalność oskarżonego, popełnienie czynu pod wpływem alkoholu oraz popełnienie czynu na szkodę osoby najbliższej.

Sąd nie zidentyfikował okoliczności łagodzących.

Ponadto, Sąd wymierzając karę miał na uwadze dyrektywę prewencji indywidualnej oraz generalnej.

Art. 217 § 1 k.k. przewiduje karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał za odpowiednią i sprawiedliwą karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie Sądu taka kara będzie dla oskarżonego wystarczająco dolegliwa i pozwoli mu na właściwą

			refleksję nad swoim postępowaniem.
II	II	Wobec skazania D. B., Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od niego na rzecz pokrzywdzonej A. S. zadośćuczynienie za wyrządzoną krzywdę w kwocie 1 000 zł (jednego tysiąca złotych) jako adekwatna w realiach przedmiotowej sprawy.	
Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

<p>III</p>	<p>Sąd, kierując się treścią art. 626 § 1 k.p.k., orzekł w wyroku o kosztach postępowania i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 593,66 złotych tytułem kosztów sądowych, obciążając nimi oskarżonego w całości.</p> <p>Na ww. koszty składała się:</p> <p>Kwota 423,66 zł obejmująca wydatki postępowania przygotowawczego,</p> <p>Oplata w kwocie 120 zł ustalona w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych,</p> <p>Kwota 30 zł za informacje o osobie oskarżonego z Krajowego Rejestru Karnego (§ 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego)</p> <p>Kwota 20 zł tytułem ryczałtu za doręczenie korespondencji (§ 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym),</p>	
<p>Podpis</p>		

